

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Όταν ο Λίνκολν δεχόταν τα συγχαρητήρια του Μαρξ

Ο Αβραάμ Λίνκολν (1809-1865), αυτός ο εμβληματικός πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, θεωρείται μαζί με τον Τζορτζ Ουάσιγκτον και τον Φραγκλίνο Ρούσβελτ ένας από τους τρεις καλύτερους προέδρους στην ιστορία των ΗΠΑ.

Αγρότης, αυτοδίδακτος, επιτυχημένος «επαρχιώτης» δικηγόρος, ρήτορας, άνθρωπος με κλινική κατάθλιψη και δυστυχισμένη προσωπική ζωή ο Λίνκολν. Έμεινε ορφανός από μπτέρα στα εννιά του χρόνια, είχε κακή σχέση με τον πατέρα του, έχασε δύο από τα τέσσερα δικά του παιδιά κατά τη διάρκεια του βίου του, η γυναίκα με την οποία έκανε οικογένεια δεν ήταν ο μεγάλος έρωτας της ζωής του.

Εκπρόσωπος των πολιτών σε τοπικά σώματα στην πολιτεία του Ιλινόις, βουλευτής μιας θητείας στην Αμερικανική Βουλή, συνιδρυτής του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος των ΗΠΑ το 1854 μαζί με άλλους υπέρμαχους της κατάργησης της δουλείας των αφροαμερικανών, νικητής του αμερικανικού εμφύλιου πολέμου ανάμεσα σε βόρειους και νότιους και εγγυητής της αμερικανικής ενότητας, μετριοπαθής και όχι ριζοσπάστης ρεπουμπλικάνος ο Αβραάμ Λίνκολν, σημάδεψε για πάντα με τις ιδέες του, με τις προεδρίες του, με τη ζωή μέχρι τη δολοφονία του, την ιστορία των ΗΠΑ.

Όλα αυτά, είναι λίγο ή πολύ γνωστά, τουλάχιστον στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό είναι η πολιτική εξοικείωση του Α. Λίνκολν και συνεργατών-υποστηρικτών του όχι μόνο με τα γραπτά του Κ. Μαρξ και τις ιδέες του ουτοπικού σοσιαλισμού του 19ου αιώνα, αλλά και με τις επαναστατικές εξεγέρσεις της Ευρώπης του 1848, που μετά τις αποτυχίες τους οδήγησαν αρκετούς ριζοσπάστες και επαναστάτες, ακόμη και συνεργάτες του Μαρξ, στο να γίνουν πολιτι-

TO BE SOLD, on board the Ship Bance-Island, on tuesday the 6th of May next, at Asbley-Ferry; a choice cargo of about 250 fine healthy NEGROES, just arrived from the Windward & Rice Coast. —The utmost care has already been taken, and shall be continued, to keep them free from the least danger of being infected with the SMALL-POX, no boat having been on board, and all other communication with people from Charles-Town prevented. Austin, Laurens, & Appleby.

N. B. Full one Half of the above Negroes have had the SMALL-POX in their own Country..

κοί πρόσφυγες στο Ιλινόις, όπου δραστηριοποιούνταν ο Λίνκολν, καθώς και στο γειτονικό Ουισκόνσιν.

Η εξοικείωση του Λίνκολν με τις ιδέες του Μαρξ προέρχονταν πρωτίστως από τη συστηματική ανάγνωση της εφημερίδας «New York Daily Tribune» που εξέδιδε ο Horace Greeley, βουλευτής στο αμερικανικό Κογκρέσο (και εκλεγμένος όπως και ο Λίνκολν με το Κόμμα των Ουίγων-Φιλελεύθερων για την περίοδο 1846-1848). Αυτή η μεγάλη κυκλοφορία για την εποχή της εφημερίδα, υποστήριζε την κατάργηση της δουλείας, κάλυψε σε σημαντικό βαθμό τις ευρωπαϊκές εξεγέρσεις του 1848, ενώ για σχεδόν μια δεκαετία (1852-186) είχε ως ανταποκριτή της στην Ευρώπη, αλλά και ως αρθρογράφο, τον Κάρολο Μαρξ. !

Αξίζει να σημειωθεί πως κατά τη διάρκεια του αμερικανικού εμφύλιου, ο Κ. Μαρξ αναφέρθηκε γρα-

πώς πολλές φορές στο υπέρτατο διακύβευμα αυτού του πολέμου, στην κατάργηση της δουλείας.

Επίσης, αμέσως μετά την επανεκλογή του Α. Λίνκολν στην αμερικανική προεδρία, το Νοέμβριο του 1864, ο Κ. Μαρξ για λογαριασμό της Κεντρικής Επιτροπής της Α' Διεθνούς συνεχάρη γραπτός τον αμερικανικό λαό και τον Λίνκολν, με επιστολή που στάλθηκε δια μέσου του αμερικανού πρέσβη στο Λονδίνο. Ο αμερικανός πρόεδρος, πάλι δια μέσου του πρεσβευτή της χώρας του, απάντησε στα συγχαρητήρια του Μαρξ. Αυτή η απάντηση, μάλιστα, είχε δημοσιευτεί, τότε, στην εφημερίδα «The Times of London», ενώ η επιστολή του Μαρξ δημοσιεύτηκε το Νοέμβριο του 1865 στην εβδομαδιαία εφημερίδα των Συνδικάτων του Λονδίνου «The Bee hive-H Κυψέλη».

Στη συγχαρητήρια επιστολή της Α' Διεθνούς, γραμμένη από τον Κ. Μαρξ, ανάμεσα σε άλλα διαβάζουμε: «Οι εργαζόμενοι της Ευρώπης

είναι σίγουροι ότι, όπως ο Αμερικανικός Πόλεμος της Ανεξαρτησίας ήταν έναυσμα για το ξεκίνημα μιας νέας εποχής για τη μεσαία τάξη, έτσι και ο Αμερικανικός Πόλεμος εναντίον της Σκλαβιάς θα είναι κάτι ανάλογο για τις εργαζόμενες τάξεις. Το θεωρούν έναυσμα της εποχής που έρχεται τ' ότι έλαχε στον Αβραάμ Λίνκολν, τον προσπλωμένο γιο της εργατικής τάξης, να οδηγήσει τη χώρα του μέσα από μια απaráμιλλη μάχη για τη σωτηρία μιας σκλαβωμένης φυλής και για την ανοικοδόμηση ενός κοινωνικού κόσμου...».

Στην απαντητική του επιστολή, ο αμερικανός πρέσβης στο Λονδίνο Charles Francis Adams έγραψε ανάμεσα σε άλλα: «Κύριε, Εντέλλομαι να σας πληροφορήσω ότι ο χαιρετισμός του Κεντρικού Συμβουλίου της Ένωσης σας, που μεταβιβάστηκε μέσα από αυτήν την αντιπροσωπία στον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, έχει ληφθεί από τον ίδιο. Στο βαθμό που τα αισθήματα που εκφράζονται είναι προσωπικά, γίνονται αποδεκτά από αυτόν με μια ειλικρινή και αγωνιώδη επιθυμία πως θα μπορέσει να αποδείξει τον εαυτό του όχι ανάξιο της εμπιστοσύνης που του έδειξαν οι συμπολίτες του και τόσοι άλλοι φίλοι της ανθρωπότητας και της προόδου σε ολόκληρο τον κόσμο...».

Όταν ο Λίνκολν δεχόταν τα συγχαρητήρια του Μαρξ, οι ΗΠΑ, θεωρούνταν από πολλούς επαναστάτες και ριζοσπάστες της Ευρώπης, ως χώρα και κοινωνία εργαστήρι για την κοινωνική και πολιτική χειραφέτηση της ανθρωπότητας, στο κοντινό μέλλον...

Ενδεικτική βιβλιογραφία: John Nichols, «The "S" Word. A short History of an American Tradition... Socialism», εκδόσεις VERSO και Robin Blackburn, «An Unfinished Revolution: Karl Marx and Abraham Lincoln», εκδόσεις VERSO.